

מ"ת 49159/07/14 - מדינת ישראל נגד מאלק אבו אלהווא

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפאל יעקובי

30 יולי 2014

מ"ת 49159-07-14

המבקשת:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נתי בן חמו (פ"מ י-ם, פלילי)

נגד

המשיב:

מאלק אבו אלהווא
ע"י ב"כ עו"ד טארק ברגות

החלטה

1. עניינה של החלטה זו בבקשה לעצור את המשיב, שהוא בגיר כבן 19, עד תום ההליכים בת.פ. 49142-07-14.

2. בכתב האישום (המתוקן) שהוגש בתיק הנ"ל מואשם המשיב בעבירות הבאות: נסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, נסיון לחבול בחומר נפיץ והתפרעות. זאת על יסוד העובדות הבאות:

1. "ביום 22.7.14 בשעה 23:30 או בסמוך לכך, התקהלו הנאשם וכ-30 בחורים נוספים אשר זהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: 'המתפרעים') בשכונת א טור בירושלים ויידו אבנים, זיקוקים ובקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון.
2. במהלך הפרות ההסדר המתוארות לעיל, ירה הנאשם זיקוקים לעבר כוחות הביטחון.
3. בהמשך לכך, השוטר שגיב סילס (להלן: 'השוטר') פנה לעצור את הנאשם, והנאשם ניסה להימלט.
4. השוטר עצר את הנאשם והובילו לרכב משטרתי. אז יידו המתפרעים אבן אשר פגעה בכתפו של השוטר וזיקוק אשר פגע בכתפו. כתוצאה מכך נפגע השוטר, איבד את הכרתו ונזקק לטיפול רפואי".

3. המבקשת טוענת כי יש להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים וכי במכלול הנסיבות של האירוע שבו מדובר ותקופת הפרות הסדר הרבות דהאידינא, גם אין מקום להזמין תסקיר מעצר.

המשיב מבקש כי יוזמן תסקיר מעצר אך טוען כי יש לשחררו בתנאים כבר עתה.

4. לאחר שקילת המכלול הגעתי למסקנה כי יש להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים, אך לפתוח פתח לשחרור אפשרי בתנאים באופן שיוזמן תסקיר מעצר, אשר אם יהיה חיובי יוכל להצדיק הגשת בקשה מתאימה לעיון חוזר.

5. לתוצאה דלעיל אני מגיע לנוכח שילובם של אלה:

א. קיומן של ראיות לכאורה למה שנכלל בכתב האישום.

ב. הראיות אינן מוחלשות ובוודאי לא במידה כזו שהיא כשלעצמה מצדיקה שחרור בתנאים. כך אפילו במצב עניינים רגיל ובוודאי במצב כמו שלנו, שבו "עילת המעצר היא עוצמתית" ו"מקבילית הכוחות" מביאה לכך (וראו מהעת האחרונה בש"פ 4738/14 גזאוי נ' מ"י, החלטה מ-14.7.14).

ג. עילת מעצר עוצמתית של מסוכנות רבה, בהתחשב במכלול נתוני המקרה.

ד. התקופה המיוחדת של הפרות סדר רבות ברחבי הארץ, המצדיקה גישה מחמירה ובדרך כלל מעצרים עד תום ההליכים של המעורבים בעבירות מסוג אלה שבהן מואשם המשיב (וראו בש"פ 379/09 מ"י נ' פלוני, החלטה מ-14.1.09 ושם בעיקר בסעיף 5 ובהפניות הנזכרות בו, כי כך אפילו לגבי קטינים).

ה. למרות העולה מכל שנאמר, החלטתי לפתוח פתח אפשרי לשחרור באמצעות הזמנת תסקיר (כנ"ל בסעיף 4). זאת גם בשל כך שאפילו במקרים חמורים אין לחסום הרמטית אפשרות שחרור וגם משום ש"שינוי העיתים", במובן של צמצום הפרות הסדר, עשוי להצדיק בחינה של מה שעל הפרק באספקלריא פחות מחמירה (וראו לעניין זה בש"פ 379/09 הנ"ל, סעיף 8).

6. לית מאן דפליג כי מעשים מסוג אלה המיוחסים למשיב, כשהם מגובים בראיות לכאורה, מקימים עילת מעצר עוצמתית. גם הסינוגר לא חלק על כך ולכן התמקד בנסיון לטעון כי אין ראיות לכאורה ולחלופין - כי הראיות מוחלשות במידה רבה וכי נתון זה כשלעצמו מצדיק שחרור בתנאים כבר עתה.

7. בנוסף למה שנאמר לעיל (בסעיף 5 א-ב של החלטה זו) לגבי הראיות לכאורה, אציין את שלהלן.

בענייננו יש ראיות על אירוע חמור מאד בכללותו, בדמות הסרטון שהוקרן והודעות השוטרים המעורבים. בנוסף להן יש ביסוס לכך שהמשיב הספציפי דנן נטל חלק פעיל בהפרות הסדר, בהתפרעויות ובנסיונות לתקוף שוטרים, לרבות באמצעות חומר נפיץ. הראיה המרכזית בהקשר זה היא הודעת השוטר שגיב סילס כי הבחין במשיב דנן כשהוא מיידה אבנים ויורה זיקוקים לכיוון השוטרים. שוטר זה מסר, בין היתר, כי המשיב לא היה רעול פנים וכי הוא הוא בתחילה במרחק כ-20 מטרים ממנו ושמר איתו על קשר עין מרגע שזיהה אותו כמשתתף פעיל באירועים ועד שנעצר על ידיו בסיוע שוטרים נוספים. התמונה הכוללת העולה מחומר הראיות היא שגם אם המעשים נעשו בחשיכה, הרי שניתן היה בהחלט להגיע לזיהוי המשיב באופן שבו תיאר זאת השוטר סילס. במצב הדברים האמור, הרי שלמרות גירסת המשיב כי הגיע למקום באורח תמים והכחשתו את המיוחס לו, קיימות ראיות לכאורה במידה מספקת לתוצאה כנ"ל.

8. בהמשך לכל שנאמר, ובמיוחד בהינתן "עילת המעצר העוצמתית" ו"מקבילית הכוחות" הרלבנטית, הרי שאין מקום להגיע לתוצאה מקילה יותר מזו שנקבעה לעיל, בסעיף 4.

9. השורה תחתונה היא אפוא כאמור לעיל, בסעיף 4.

10. שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר מעצר על אודות המשיב עד 21.8.14.

11. המזכירות תשלח ההחלטה אל שירות המבחן והסניגור יודא כי נעשה כל הנחוץ לצורך הכנת התסקיר.

ניתנה במעמד הנוכחים היום, ג' באב תשע"ד, 30 ביולי 2014.